

пріоритетних її напрямів має стати реальне полегшення податкового тиску на економіку за допомогою розширення переліку об'єктів оподаткування [2, с. 31].

На нинішньому вирішальному етапі реформ, коли основним мотивом економічної політики стає безпосередня орієнтація держави на зростання добробуту народу, на поживлення підприємництва, на посилення ринкових регуляторів у стимулюванні відродження національної економіки, назріла гостра необхідність невідкладного реформування податкової системи, створення цілісного, узгодженого, стабільного та раціонального податкового законодавства. Все це й обумовлює необхідність реформування податкової системи та створення і прийняття єдиного всеохоплюючого податкового закону – Податкового кодексу України.

Література.

1. Данілов О.Д., Фліссак Н.П. Податкова система та шляхи її реформування. – К.: Парламентське видавництво, 2001. – 215 с.
2. Сенчуков В.О. Оптимальна система оподаткування. // Економіка України. – 2009. – №3. – С. 27-32.

СУТНІСТЬ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ, ЯК ОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА

*Мурашко Б.М. студент**
Харківський національний технічний університет
імені Петра Василенка

Успішне функціонування будь-якого господарюючого суб'єкта неможливе без добре організованої системи бухгалтерського обліку, контролю і звітності. У сучасних економічних умовах діяльність будь-якого господарюючого суб'єкта є предметом уваги великого кола учасників ринкових відносин (підприємств і осіб), зацікавлених в результатах його функціонування. На підставі об'єктивної звітно-облікової

* Науковий керівник – Поливана Л.А., к.е.н., доцент

інформації вони прагнуть оцінити фінансове положення підприємства і перспективи його подальшого розвитку. Основним інструментом для цього служить система бухгалтерського обліку, за допомогою якої можна об'єктивно оцінити внутрішні і зовнішні відносини цього суб'єкта. В умовах ринкової економіки, від підприємств потрібно підвищення ефективності виробництва, поліпшення конкурентоспроможності продукції і послуг на основі впровадження у виробництво нових технологій, ефективних форм господарювання і управління виробництвом. Важлива роль в реалізації цих завдань відводиться правильній організації і ведення бухгалтерського обліку матеріально-виробничих запасів, що дозволяє здійснювати своєчасний облік і контроль за їх збереженням і раціональним використанням. Ефективне використання матеріально-виробничих запасів, дозволяє впливати на розмір отриманого прибутку. Таким чином, від ефективного управління матеріально-виробничими запасами залежить, зрештою доходність підприємства.

Виробничі запаси, будучи частиною оборотного капіталу підприємства, разом з дебіторською заборгованістю, відносяться до повільно реалізовуваних активів, що реалізуються, з середнім ризиком вкладення капіталу.

Питання, що розглядаються нами, знайшли відображення в положенні (стандарті) бухгалтерського обліку та працях вітчизняних вчених: Астахова З.П., Бутинця Ф.Ф., Леня В.С., Покропивного С.Ф. та інших.

Згідно з П(С)БО 9, запаси – активи, які:

1. утримуються для подальшого продажу (розподілу, передачі) за умов звичайної господарської діяльності;
2. перебувають у процесі виробництва з метою подальшого продажу продукту виробництва;
3. утримуються для споживання під час виробництва продукції, виконання робіт та надання послуг, а також управління підприємством/установою.

На думку Астахова З.П. матеріально-виробничі запаси – це в широкому розумінні предмети праці, які уречевлено складають основу продукту, що виробляється, і повністю включаються в

собівартість продукції, робіт і послуг після попередньої обробки в одному виробничому циклі.

Бутинець Ф.Ф. під сутністю запасів розуміє все те, що завезено на склади підприємства та ще не вступило в першу стадію обробки, тобто частина сукупних запасів, призначених для виробничого споживання.

Лень В.С. під запасами розуміє підготовлені для запуску у виробничий процес предмети праці, які складаються з сировини, основних і допоміжних матеріалів, палива, покупних напівфабрикатів і комплектуючих виробів, тари і тарних матеріалів, запасних частин для поточного ремонту основних фондів.

Покропивний С.Ф. вважає, що запаси становлять предмети праці, які підготовлені для запуску у виробничий процес. Тобто він дає досить стисле визначення і можливість розширювати його самостійно.

Узагальнення теоретичних публікацій виявило відсутність єдиної думки авторів з приводу визначення терміну запасів.

Підсумовуючи все вище згадане, нами розроблено нове визначення виробничих запасів – це майбутні витрати у вигляді активів, які використовуються під час виробництва продукції для забезпечення безперервної виробничої діяльності підприємства.

Розрахунок оптимальних потреб в матеріальних ресурсах впливає на кінцеві результати діяльності підприємства. Основні завдання ефективності управління запасами і витратами зводяться до наступних:

- оптимізації загального розміру і структури запасів товарно-матеріальних цінностей;
- мінімізації витрат по їх обслуговуванню;
- забезпечення ефективного контролю за їх рухом.

Необхідною умовою безперебійної нормальної роботи підприємства є повна забезпеченість в матеріальних ресурсах джерелами покриття.

Виробничі запаси, є найважливішою складовою виробничого процесу функціонуючого підприємства. Тому в цілях нормального ходу виробництва і збуту продукції, а також прискорення оборотності обігових коштів, на підприємстві повинна вестися постійна аналітична робота по забезпеченню оптимального рівня запасів.